

Títol: "Proposta del neologismo partprenents"

Autor: Josep Maria Canyelles, Promotor de Responsabilidad Global

Fecha: 28-02-2005

Disponible en:

PROPOSTA DEL NEOLOGISME 'PARTPRENENTS'

L'Ètica de Negoci és una disciplina acadèmica que, sense ser nova, ha adquirit un impuls molt important com a conseqüència de l'adopció en els darrers anys de pràctiques de Responsabilitat Social Corporativa per part de moltes empreses i la rellevància social i mediàtica que ha obtingut aquest enfocament de gestió.

Com succeeix amb tota disciplina que fa front a una realitat dinàmica, ha d'anar perfilant els seus conceptes per tal que s'adeqüin als contextos reals, alhora que ha de produir paraules que expressin aquests conceptes amb la major claredat i funcionalitat possible.

En el cas que ens ocupa, la disciplina es val de mots manlevats provisionalment de l'anglès que no acaben de trobar l'expressió corresponent en català que faci fortuna, essent el cas paradigmàtic els anomenats *stakeholders*, és a dir, els diferents grups interns o externs de l'empresa que tenen alguna mena d'interès, punt de vista o posicionament sobre l'empresa en el seu conjunt, tant en les seves operacions i resultats com en les conseqüències de les seves accions.

Com a expressió alternativa per a referir-s'hi hom emprà 'parts interessades', tant en català com el seu equivalent en castellà. Tanmateix, un concepte que no disposi d'un mot específic sempre tindrà una gran feblesa, i més quan aquesta expressió alterna amb altres possibilitats (també 'grups d'interès'...) o especialment quan els mots que componen l'expressió són d'un ús tan vulgar i polisèmic (grup, part, interès) que dona lloc a una expressió semànticament dispersa que difícilment podrà fossilitzar o lexicalitzar en un veritable mot compost.

L'expressió anglesa és de difícil traducció, essent un mot compost que, a més, deu la seva construcció a partir del paral·lelisme amb un altre mot: els *shareholders* o *stockholders*, és a dir els que tenen accions o participacions, els accionistes. És il·lustrativa la imatge i el referent que crea la correlació dels dos mots compostos. Els que tenen les accions i els que tenen el punt d'interès. Tanmateix en català es fa més difícil de produir un paral·lelisme similar, ja que un hipotètic interès-tenidor solament funcionaria si tinguéssim un acció-tenidor. Així mateix, tampoc semblen solucions vàlides 'interessatista' o 'interessatari' cercant una solució creativa a partir d'accionista o propietari.

Per tant, podem cercar un altra possible mot, simple o compost, per evitar haver de valernos de l'articulació de dos mots no travats, per a donar compte d'un concepte que està esdevenint necessària en el món de la gestió. Particularment no em resulta satisfactòria la paraula 'part' en la mesura que suggereixi una divisòria (parlar de parts remet a l'advocacia i suggereix un posicionament advers) ni 'interès' (aplicat a la relació entre parts connota un sentit adversatiu). En qualsevol cas, l'opció més desestimable seria aquella que suggereixi "l'altra banda de la taula" com podria ser el cas de 'contrapart'.

És per això que s'imposa cercar un neologisme que respongui a les necessitats expressives de la llengua i de la disciplina. En aquest sentit, en el marc de la conferència del dia 13-12-04 a l'Il·lustre Col·legi Oficial de Titulats Mercantils i Empresarials, vaig formular la proposta de 'partprenents'. Partprenents denota els que prenen part i, en provenir de l'expressió prendre part semànticament més propera a participar que a prendre partit) no remet al sentit de parts oposades o contraposades sinó a un sentit de caràcter més asèpticament col·laboratiu o participatiu. Els partprenents de l'empresa, per tant, seran els que d'alguna

manera hi prenen part, hi tenen part, participen de les activitats o conseqüències de l'activitat empresarial.

D'aquesta manera, 'partprenent' significaria 'aquell grup, persona o organització que té alguna mena d'interès al voltant de les operacions o l'existència d'una determinada organització, especialment quan aquesta reconeix que té una obligació moral envers aquella'.

En tant que construcció lèxica el mot compost 'partprenent' és coherent i adequat a la llengua catalana, de manera que els parlants podran usar-la sense cap dificultat en la mesura que la interpretació del seu significat està mancada d'opacitat i té una articulació fònica correcta (no dona lloc a un resultat cacofònic). A més, fet que és absolutament crucial a l'hora de crear neologismes, té un paral·lelisme consolidat en una altra llengua romànica, en aquest cas el francès: '*parties prenantes*'.
